

«Віють вітри, віють буйні...»

Котляревський Іван Петрович

* * *

Віють вітри, віють буйні,
Аж дерева гнуться.
О, як моє болить серце,
А сльози не ллються. (2)

Трачу літа в лютім горі
І кінця не бачу,
Тільки тоді і полегша,
Як нишком поплачу. (2)

Не поправлять сльози щастя,
Серцю легше буде,
Хто щасливим був часочок,
По смерть не забуде... (2)

Єсть же люди, що і моїй
Завидують долі.
Чи щаслива ти билінка,
Що росте на полі? (2)

Що на полі, що на пісках,
Без роси на сонці?
Тяжко жити без милого
І в своїй сторонці! (2)

1819

Джерело: Найкращі пісні України. — К.: Майдан, 1992.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/kotliarevskyi_ivan_petrovych/viiut_vitry_viiut_buini